BASCHET

Din nou despre agresivitatea în apărare

GREȘEALA ADVERSARULUI TREBUIE PROVOCATĂ, NU AȘTEPTATĂ!

Meciurile desfășurate simbătă și duminică au demonstrat, încă o dată, cît de disputată este actuala ediție a campionatelor republicane de baschet. La băieți, I.C.H.F. a întrecut pe Politehnica București (aceasta fiind considerată, înaintea inaugurării competiției, drept una dintre favoritele luptei pentru titlu), Mureșul a învins pe Universitatea Timișoara (și aceasta era creditată cu șanse la locurile premiate), iar Rapid a cîștigat în fața Politehnicii, la Galați, acolo unde puține echipe (și doar dintre cele mai valoroase) izbutesc să plece cu două puncte. La fete, Rapid a răsturnat orice pronostic bazat pe evoluția anterioară a echipei I.E.F.S. și a obținut un succes care o relansează în goana după medaliile de aur ale campionatului, tocmai acum cînd în rîndul feroviarelor s-au produs modificări radicale, majoritatea fostelor titulare lăsînd locul unor tinere care dovedesc că își stimează predecesoarele și sînt foarte doritoare să le reediteze frumoasele performanțe. Tot la fete, Universitatea Iași a cîștigat la un singur punct partida cu Voința Brașov. După două înfrîngeri, tot la un punct (cu Universitatea Timișoara, din cauza greșelii unui oficial ieșean; cu Constructorul, ca urmare a neîncrederii antrenorului în eficacitatea jucătoarelor), victoria le este binevenită studentelor din Iași care demonstrează posibilități mari chiar în anul promovării în divizia A.

Așadar, multe surprize, multe meciuri încheiate la diferențe minime, multe echipe aflate la egalitate în clasament și despărțite doar de cosaveraj, multe formații cu șanse mari de a se clasa la finele primului tur al diviziei pe locuri fruntașe. Se poate spune, deci, că în ciuda unor evidente carențe de ordin tehnic și tactic, campionatele se desfășoară într-o notă de mare interes, ceea ce nu poate decît să constituie un motiv de atracție pentru public.

O scurtă incursiune în istoria presingului ne amintește că această formă de apărare și-a făcut apariția în țara noastră în 1960, cînd, cu prilejul unui colocviu al antrenorilor divizionari, s-a indicat, în cadrul concepției unitare de joc, folosirea formelor agresive ale apărării. De atunci, presingul a pătruns în concepția antrenorilor și a jucătorilor, dar mai mult teoretic, și mai puțin practic. Așa se face că acum, în cel de al XXIII-lea campionat național al țării, asistăm numai rareori la intîlniri în care agresivitatea în apărare să fie aplicată **cu convingere**, să fie pregătită minuțios și să constituie o armă eficace în întîlnirile echipelor noastre fruntașe. Cît de utilă poate fi apărarea agresivă, indiferent că este utilizată în sistemul „om la om" sau „în zonă", ne-au demonstrat partidele feminine I.E.F.S. — Politehnica București și Rapid — I.E.F.S. în care victoriile au fost decise de acest element. Numai așa se explică de ce Rapid, cu un lot tînăr, a izbutit să frîneze verva studentelor și să împiedice reeditarea suitei de coșuri înregistrate în întrecerea cu Politehnica. Prin contrast, vom aminti că băieții de la Politehnica București, deși au toate argumentele pentru a insista asupra formelor agresive ale defensivei, preferă ca după un coș înscris sau un atac ratat să alerge cu disperare spre terenul propriu și să-și aștepte acolo adversarii. Dar Politehnica este numai un exemplu, pentru ca, din păcate, pasivitatea în apărare, concepția de a aștepta greșeala în loc de a o provoca, este obișnuită la formațiile noastre divizionare, chiar și la cele fruntașe. Este drept, pregătirea și aplicarea apărării agresive solicită mai mult efort fizic și psihic la antrenamente și în meciuri. În schimb, rezultatele (prin acestea înțelegînd nu numai victoria într-o partidă ci însăși îmbogățirea bagajului de cunoștințe tehnice și tactice ale jucătorilor) sînt evident superioare și asigură un progres real, așa cum ne-au demonstrat unele (din păcate foarte puține) echipe în actualul campionat. Poate, însă, că exemplul acestora să constituie un stimulent pentru celelalte. Ar fi de dorit, deoarece în felul acesta primul care ar avea de cîștigat ar fi baschetul românesc.

D. STĂNCULESCU

Pătrunde Anca Racoviță, cea mai bună jucătoare de pe teren în meciul Rapid — I.E.F.S.

Foto: Theo MACARSCHI

ACADEMIA MILITARĂ A CÎȘTIGAT DERBY-UL CU P.T.T.

Derby-ul seriei a IV-a a diviziei masculine B, desfășurat între formațiile bucureștene Academia Militară și P.T.T., nu a satisfăcut decît prin dîrzenia manifestată de jucători, dornici să obțină victoria într-o întrecere foarte importantă pentru situația în clasament. Succesul a surîs echipei Academiei Militare, cu scorul de 69—59 (32—31), care a rămas, astfel, neînvinsă și păstrează cele mai mari șanse, alături de Universitatea București, de a participa la turneul de calificare pentru divizia A. Iată un scurt film al partidei.

Prima repriză se desfășoară în permanență sub semnul echilibrului de forțe pe teren, reflectat strict și pe tabela de marcaj.

Repriza a doua relevă însă o cădere fizică destul de accentuată a echipei P.T.T., de care profită imediat militarii. Ei se desprind (43—36 în min. 29) și își măresc avantajul (63—49 în min. 37). Revenirea din ultimele minute a adversarilor lor nu mai afectează victoria, obținută meritat, a Academiei Militare. Au marcat: Breza și Turcanu cîte 14, Nicolescu 10, Grădișteanu și Antoniu cîte 6, V. Popa, Bury și Teodorescu cîte 4, I. Popa 5, Farcaș 2 pentru Academia, respectiv Scorțescu 13, Cincu 11, Burcea și Teodorescu cîte 10, Burlănescu 9, Boanță 5, Nicolae 1. Au arbitrat bine S. Filoti și M. Rizea. **(RD, T.)**

Alte rezultate, **MASCULIN:** Crișul Oradea — Voința Tg. Mureș 51—49 (23—25), Sănătatea Satu Mare — Politehnica Brașov 64—75 (32—36), Știința Petroșani — Voința Timișoara 64—54 (29—29), Constructorul Arad — Universitatea Craiova 77—66 (45—36), Olimpia Sibiu — Știința Mediaș 88—83 (45—50), Farul Constanța — C.S.M. Iași 71—51 (26—23), A.S. Armata Bacău — Rapid C.F.R. Galați 95—52 (49—21), Progresul București — Voința Ploiești 69—70 (37—24); **FEMININ:** Voința Tg. Mureș — Universitatea Cluj 70—39 (36—20), Constructorul Arad — Crișul II Oradea 49—48 (22—17), Metalul Salonta — Universitatea Craiova 58—44 (27—22), Voința Oradea — Medicina Timișoara 34—41 (12—18), Universitatea II Iași — Sănătatea Ploiești 53—34 (26—13), Voința Constanța — Pedagogic Galați 50—51 (19—24), Voința București — Olimpia București 68—39 (29—17), I.E.F.S. II — Progresul București 65—63 (31—25, 59—59).

Rezultatele ne-au fost transmise de corespondenții **M. Moarcăș, C. Albu, N. Enache, I. Iancu, Gh. Nicolăiță, I. Leizeriuc, E. Surani, I. Ionescu, A. Verba, I. Cotescu.**

VOLEI

REZULTATE DIN DIVIZIA B

MASCULIN: Constructorul Suceava — Politehnica Iași 3—1, Vagonul Ploiești — Petrolul Ploiești 3—0, Medicina București — Voința București 3—1, Aurora București — Locomotiva București 2—3, Voința Arad — Corvinul Hunedoara 3—0, Politehnica Brașov — Silvania Șimleul Silvaniei 3—2, C.F.R. Cluj — Explorări B. Mare 1—3, Alumina Oradea — Industria sîrmei C. Turzii 3—1, Farul Constanța — Electra București — amînat.

FEMININ: Spartac București — I.T.B. Informația 1—3, A.S.E. București — Viitorul București 0—3, Universitatea Iași — Orizontul Bacău 3—0, Confecția București — Progresul București 0—3, Politehnica Galați — Flacăra roșie București 2—3, Universitatea București — Voința Constanța 3—0, Drapelul roșu Sibiu — Sănătatea Tîrgoviște 3—0, Universitatea Craiova — Voința Brașov 3—0, Voința Oradea — Medicina Tg. Mureș 3—2, Viitorul Bistrița — Universitatea Cluj 0—3.

(Corespondenți: C. Alexa, A. Vasilescu, I. Costiniu, Gh. Nicolăiță, G. Carol, I. M. Pocol, P. Lörincz, D. Diaconescu, M. Luțașu, I. Ionescu, V. Popovici).

HALTERE

TRIATLONUL CELOR PUTERNICI

Primul concurs național de triatlon la haltere, gimnastică și culturism de la Timișoara s-a bucurat de un frumos succes. Aceasta a fost și părerea unor antrenori care la început au privit cu rezerve utilitatea concursului. Ei s-au convins însă că acest concurs supune halterofilii la teste excelente și oferă în plus, antrenorilor posibilitatea de a depista slăbiciunile sportivilor în domeniul forței și suppleței. Asemenea concursuri, care ies din sabionul obișnuit al întrecerilor de haltere, se impun a fi organizate și în viitor, după exemplul altor țări (U.R.S.S., Polonia, Ungaria, Cehoslovacia, R.D. Germană, S.U.A. ș.a.) pentru că, în afară de a fi utile, ele sînt spectaculoase și atractive.

Întrecerile au fost dominate de concurenții de la Rapid, dar felicitări merită unele cluburi cu mai puține posibilități dar care au prezentat sportivi bine pregătiți ca **A.S.A. Tg Mureș** (Gh. Kelemen), **A.S.A. Sibiu** (Gh. Humă), **(Electromotor Timișoara** (Fr. Suba) și **Olimpia Buc.** (Paul Neagu).

Firește, în ceea ce privește regulamentul, unele detalii pot fi îmbunătățite: de pildă la exercițiile liber alese la gimnastică: 1) **va trebui alcătuit un program minim obligatoriu; 2) alcătuirea unei medii a notelor acordate prin eliminarea notelor maxime și minime; 3) prezentarea notelor de către arbitri după fiecare exercițiu** (ca și la gimnastică și patinaj artistic); 4) **alcătuirea unui juriu competent de arbitri; eventual, pentru început, să se apeleze la arbitri calificați de gimnastică.**

Chiar cu unele lipsuri inerente începutului, concursul dotat cu Cupa F.R.H.C. a arătat că prin inițiativă și prin căutarea noului, asemenea întreceri pot fi atractive și foarte utile. Începutul a fost făcut. Așteptăm continuarea.

I. O.

PRIMELE RECORDURI NAȚIONALE

JUNIORI: împins-culcat cat. 1,68 m **Vasile Dezsi (Dinamo) 110 kg**, cat. peste 1,68 m: **Paul Neagu (Olimpia) 100 kg**; genuflexiuni cat. 1,68 m: **Vasile Dezsi 130 kg**, cat. peste 1,68 m: **Paul Neagu 175 kg.**

SENIORI: împins-culcat cat. 1,68 m: **C. Mihăilescu (Rapid) 120 kg**, cat. peste 1,68 m: **S. Herghelegiu (C.S.M. Cluj) 140 kg**, genuflexiuni cat. 1,68 m: **S. Deușan (Rapid) 205 kg**, cat. peste 1,68 m: **S. Herghelegiu (C.S.M. Cluj) 240 kg**

Prim plan

GHEORGHE SILVESTRU

Gheorghe Silvestru s-a născut la 4 noiembrie 1946, la Ploiești. Este căsătorit. Angajat la Complexul sportiv Petrolul Ploiești ca lăcătuș-mecanic. Are 1,65 m înălțime și 67 kg greutate. Practică sportul popicelor de 10 ani. Pînă în primăvară a făcut parte din secția de popice a asociației sportive Rafinăria Teleajen, iar din vară s-a transferat la clubul Petrolul Ploiești. Silvestru a fost de două ori campion al țării la juniori, iar zilele trecute a cîștigat, la Tg. Mureș, două titluri de campion național la simplu și la perechi, împreună cu colegul său de club D. Dumitru. A participat la două ediții ale campionatelor mondiale de popice — la Linz (Austria) — 1968 unde a ocupat locul X (fiind cel mai bun dintre români) și la Bolzano (Italia) — 1970 — nu s-a clasat printre primii 12.

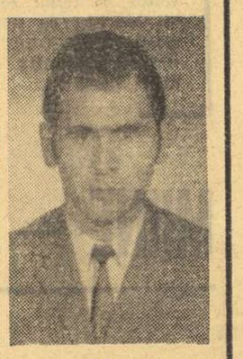

La Ploiești, sportul popicelor se află la loc de cinste. Orașul are numeroase echipe (3 în divizia A) și mulți jucători fruntași, componenți ai loturilor republicane. Printre cei mai vechi popicari ploieșteni, care joacă și azi în echipa Rafinăriei Teleajen, se numără și Minea Silvestru. Era aproape firesc ca cei doi băieți mai mari ai lui nea Minea să se dedice sportului de pe pista de bitum. Gheorghe, cel mai mare, este un popicar consacrat de 5—6 ani; în 1967, deși era încă junior, a intrat în lotul național de seniori; iar cel mijlociu, Constantin, și-a făcut acum debutul în finala pe țară a campionatelor juniorilor.

La recentele întreceri de la Tg. Mureș — unde Gh. Silvestru a cucerit primele sale titluri de campion al țării — popicarul ploieștean a fost fără îndoială cel mai îndemînatic jucător. De altfel, pe lîngă trofeele cucerite, el a primit și cupa oferită de C.J.E.F.S. Mureș pentru stabilirea unui nou record al arenei Voința — 934 p d la proba de 200 lovituri mixte.

Primul antrenor al lui Silvestru, ploieșteanul I. Dinescu, își aduce aminte și azi cu plăcere de elevul său de acum zece ani. Încă de pe atunci, bila lansată cu destulă stîngăcie de Gică nimerea de multe ori în plin, și cum spuneau cei de pe marginea pistei... băiatul are stofă. După mii și mii de ore de antrenamente, Silvestru-junior și-a cucerit locul în echipa Rafinăriei, alături de tatăl său, și după primele jocuri de campionat a devenit om de bază al sextetului ploieștean întrecînd, firește, pe toți colegii, ca și pe tatăl său.

Acum, Gheorghe Silvestru, dublu campion al țării, este jucătorul nr. 1 al echipei Petrolul Ploiești și component al lotului național care se pregătește pentru ediția '72 a C.M. din Iugoslavia. El este un exemplu de perseverență atît la antrenamente cît și la jocuri.

RUGBY

„CUPA DE IARNĂ"

O FRUMOASĂ INIȚIATIVĂ A ZIARULUI „DOBROGEA NOUĂ" DIN CONSTANȚA

Ziarul constănțean „Dobrogea nouă" a inițiat o competiție de rugby dotată cu „Cupa de iarnă". Participă 7 formații de divizia A și B, situate pe teritoriul municipiului și județului Constanța. Iată rezultatele înregistrate duminică, în prima etapă: **Farul — Voința 42—25, Portul — Chimia Năvodari 20—7, Farul II — Școala sportivă Constanța 32—0.**

Etapa a 2-a este programată în ziua de 28 noiembrie.

Cornel POPA — coresp. județean

ÎNCHIS PENTRU ATLETISM!

Patru secții de atletism își desfășoară activitatea, în prezent, în orașul Galați, în cadrul cărora se pregătesc peste 500 de elevi, sub îndrumarea a nouă profesori de educație fizică cu specializare atletism. Astfel de secții există la Școala sportivă nr. 1 și nr. 2, Liceul cu program special nr. 4 și la Facultatea de educație fizică. Din păcate, din cele patru stadioane, numai două sînt prevăzute cu piste și o groapă de sărituri, singura pistă practicabilă fiind cea a stadionului „Portul Roșu", unde însă este o mare înghesuială, deoarece toți atleții din oraș se pregătesc aci. Dar și aceasta prezintă denivelări în turnante.

Din 1964, frumosul stadion „Dunărea" — construcție nouă, modernă — nu mai are pistă de alergări. Din dispoziția nu știm cui, tică se putea desfășura în condițiuni ceva mai bune a rămas, deci, tot „Portul Roșu", cu toate că acesta e supraaglomerat de studenții Institutului Politehnic, ale căror ore de educație fizică se desfășoară tot aci. Dar exceptînd zilele de luni și simbătă, cînd fotbaliștii Institutului n-au antrenament, porțile stadionului sînt ferecate cu lacăte (foto jos). În aceste condiții, copiii și profesorii sînt nevoiți să escaladeze gardul (foto sus), pentru a participa la antrenamentele de atletism.

A venit toamna, au început și ploile și ne gîndeam — în mod paradoxal — că în acest anotimp nu vor mai fi atîtea neplăceri, știind că ne vom putea desfășura activitatea în sala de atletism a clubului **Oțelul**. Dar iată că aceasta a fost cedată I.L.F.-ului, care a transformat-o în depozit de mere pentru perioada de iarnă. Dacă ținem seama de faptul că secția de atletism a clubului a fost desființată, atunci hotărîrea este întrucîtva explicabilă! Atleții gălățeni s-ar fi mulțumit cu această sală, cu toate că aci condițiile de pregătire au fost vitrege în 1970: frig, lipsă de lumină, geamuri sparte. Este o atmosferă care, probabil, prieste merelor și cartofilor, legumelor depozitate aci în ultimii ani, și despre care aspect s-a mai scris în coloanele ziarului **Sportul**. Copii talentați pe care atletismul i-a cîștigat cu trudă (cum sînt Rafira Fița, Paula Toader, Doina Crăciun, Ionel Ivan, Nicolae Matlen ș.a.) se izbesc de un zid de nepăsare din partea organelor sportive locale. Ce spune în această privință C.J.E.F.S.-ul? N-ar fi timpul ca tehnicienii de aci să-și întoarcă fața și spre acest frumos și — mai e cazul să amintim — util sport?

prof. ION DĂMĂȘANU
șeful catedrei de atletism la școala sportivă Galați

Cursă cu obstacole? Nu! Pur și simplu, iubitorii de atletism escaladează gardul stadionului...

CICLISM

DE LA CICLISM LA... PUGILAT!

Campionatul de ciclocros a constituit un succes al ciclismului nostru. Un succes, în sensul că el a dovedit — dacă mai era nevoie — că sportul cu pedale, abstracție făcîndu-se de nenumăratele dificultăți pe care le străbate, continuă să fie îndrăgit de un mare număr de tineri. Dacă la o probă grea, cum este ciclocrosul, s-au prezentat la startul finalelor 100 de concurenți din București, Baia Mare, Plopeni, Brașov, Cluj și alte orașe, este evident că numărul practicanților ciclismului se află în creștere — implicit și popularitatea lui — că din masa de sportivi ce se amplifică vor putea fi recrutate noi talente.

Pozitiv este și faptul că această ramură a ciclismului suscită și ea un interes major, stîrnește pasiuni, declanșează o luptă acerbă pentru întîietate. Din aceste atribute s-a născut duminică pe traseul bazei sportive „Metalul" din Pantelimon — în ciuda gerului și a zăpezii, în ciuda traseului neînchipuit de greu — o întrecere de o rară frumusețe, pasionantă prin dîrzenia luptei, edificatoare în ceea ce privește potențialul ridicat al unui mare număr de sportivi.

Subliniind aceste lucruri, nu putem omite, totuși, că întrecerea pentru titlul național de ciclocros a fost umbrită de o întîmplare regretabilă. Așa cum menționam în cronică, la jumătatea cursei seniorilor, a avut loc, undeva pe traseu, pe o porțiune ascunsă privirilor oficialilor, un episod neplăcut, o demonstrație de... pugilat. Se pare că unii admiratori prea înfocați ai alergătorului Dumitru Stanca — devenit, la capătul unei curse admirabile, campion al țării — au vrut cu tot dinadinsul (și, sîntem convinși, fără acceptiunea lui Stanca) să-l ajute, dar în mod neregulamentar, nesportiv. În momentul cînd reprezentantul clubului sportiv „Voința" a trecut la conducerea cursei, un ciclist, pe nume Ion Constantin, i-a barat calea principalului adversar al viitorului campion, lui George Negoescu, Sportivul clubului Steaua a ripostat cu o... directă de dreapta, care l-a făcut pur și simplu k.o. pe Ion Constantin! Apoi, lucrurile s-au precipitat, acesta — revenindu-și din lovitură — a ripostat, au intervenit cîțiva spectatori în încăierare și lucrurile s-au încheiat abia atunci cînd fiecare a socotit că și-a făcut datoria într-ale boxului... Federația de ciclism l-a chemat în fața sa, luni la amiază, pe George Negoescu. Acesta a povestit corect tot ce s-a întîmplat, a dovedit prin modul în care și-a interpretat gestul, prin analiza faptelor, că regretă incidentul, că se socotește vinovat pentru cele întîmplate. Este, fără îndoială, un pas făcut pe drumul bun de către sportivul clubului Steaua, George Negoescu.

Am vrea, însă, ca atît el cît și federația de specialitate să reflecte serios la această întîmplare, la îndatoririle pe care le are în competiții și în afara lor un sportiv fruntaș, la faptul că talentul nu poate scuza lipsa de educație.

Hristache NAUM

Lacătul, acest cerber care fringe elanul atleților

zgura roșie a fost scoasă pe motivul că nu e „la modă", existînd promisiuni că se va pune tartan, ca pe „Republicii". Dar acesta costa prea mult, iar clubul **Oțelul** nu avea bani pentru atletism. După aproape doi ani, zgura roșie a fost readusă la stadion și aruncată din loc în loc.

Ne-am prezentat la club cu propunerea de a ni se permite să organizăm cîteva acțiuni voluntare pentru amenajarea pistei, dar răspunsul primit a fost categoric: stadionul este pentru fotbal! Singurul stadion unde activitatea atle-

BOX

GONG

● La turneul internațional de box de la sfîrșitul acestei luni, dotat cu „Mănușa de aur" a orașului Belgrad, vor participa: **Petre Gaucea** (semimuscă), **Ion Mageri** (semiușoară), **Pavel Nedelcea** (pană) și **Ion Mocanu** (mijlocie mică). Antrenor **Gheorghe Bobinaru.**

● **La sfîrșitul săptămînii trecute alți 3** pugiliști s-au prezentat, cu emoție, în fața ofițerului stării civile, care a legalizat căsătoriile boxerilor: **Petre Ganea** (Constructorul Galați), **Ionel Ciocoi** (Voința Brăila) și **Cornel Dumitrescu** (Dinamo Brașov). La felicitările rudelor, prietenilor și cunoscuților, le adăugăm pe ale noastre!

● Restanțe în întrecerea pe echipe: Progresul Brăila — Farul Constanța 8—14. Surpriză la categoria cocoș, prin victoria lui N. Butușagă (Progresul), la puncte, asupra lui Marin Dumitrașcu. Portul Constanța — Cimentul Medgidia — A.S.A. Bacău 12—8. În cel mai important meci al galei, la categoria muscă s-au întîlnit finalistul campionatelor din acest an, Traian Cerchia (Combinata) și campionul de juniori Dinu Condurat. A cîștigat, după o luptă dîrză, Condurat. **(N. Costin și G. Tamaș** — coresp.)

● În „Cupa Muscelului", competiție rezervată juniorilor, selecționata Craiova — C.S.O. Cîmpulung Muscel 22—15 (V. Popovici — coresp.)

JUDO

S-AU DESFĂȘURAT ETAPELE ZONALE ALE CAMPIONATULUI REPUBLICAN PE ECHIPE

Simbătă și duminică s-au desfășurat în țară întrecerile a trei etape zonale ale campionatului republican de seniori pe echipe.

IAȘI. 9 echipe din 8 județe s-au întrecut de-a lungul a trei tururi cu recalificări pentru a ocupa unul dintre primele 4 locuri, care asigură dreptul de a participa la finalele pe țară. Au reușit performanța echipele **Șoimii Buzău, Terom Iași, Trotușul Oraș Gh. Gheorghiu Dej și Avîntul Miercurea Ciuc. (L. Antohi,** coresp.).

TIMIȘOARA. Din cele 10 echipe participante, cele mai bine pregătite s-au dovedit a fi **Universitatea Cluj, Vagonul Arad, Politehnica Timișoara și Sănătatea Tg. Mureș.** De remarcat comportările foarte bune ale juniorului timișorean A. Melinte și arădanului I. Nageri **(C. Crețu,** coresp.).

CRAIOVA. În urma unor meciuri de bun nivel tehnic, s-au calificat în etapa finală: **Dinamo Brașov, Universitatea Craiova, A.S.A. Pitești și Montorul Pitești.** S-au evidențiat: L. Tamași (Dinamo), C. Cliț (U. Craiova) și juniorul I. Codrea (A.S.A. Pitești). **(M. Vlădoianu** coresp.).

CURSURI DE INIȚIERE

Clubul Rapid organizează lunar cursuri de inițiere în judo, pentru băieți și fete. Înscrierile se fac în zilele de luni, marți și joi, între orele 9—12 și 18—20, la sala din Calea Griviței nr. 110 (vizavi de Nord Hotel).

CUM ALEGEM BOCANCII DE SCHI?

SFATURI PRACTICE DE SEZON (II)

Nu toată lumea știe că în practicarea schiului, bocancul are o importanță excepțională, aproape egală cu a schiurilor. El trebuie ales și încercat de fiecare amator de schi, potrivit cu pregătirea sportivă sau intențiile sale (de agrement sau performanță), dintre sortimentele existente în comerț.

Vom încerca să vă ușurăm alegerea.

Oricine socotește că pentru a progresa mai repede și mai ușor are nevoie de bocanci „tehnici", gîndește bine. Dar încălțarea unor astfel de bocanci nu trebuie să implice suferințe, dureri insuportabile. Bocancii au caracteristici multiple, adesea contradictorii și soluția nu poate fi găsită decît în cunoașterea scopului pentru care se cumpără bocancii. **Modelele de competiție nu sînt recomandabile începătorilor** din cauza croielii lor, rigidității excesive (laterale) a carîmbilor, înălțimii, reducerii flexiei antero-posterioare și inclinației, calități concepute pentru concurs, pentru valorificarea optimă a dirijării schiului în condiții de viteză și efort maxim. Dar nici tipurile de bocanci foarte moi, joși, cu talpă lată, adică de confort maxim, construite pentru a permite lungi deplasări pe jos, nu se potrivesc concurentului, ci doar începătorului, schiorului ocazional, de excursie. De aceea, primul sfat, este **să vă alegeți modelul potrivit** pentru nivelul pregătirii dv. sportive. Tipul **„POPULAR"** este la îndemîna oricărui începător sau schior ocazional. Cine intenționează să persevereze în practica schiului, cine scontează pe un progres, poate cumpăra de la început **tipul „POIANA"**, Modelul **„CAMPION"** sau bocancul cu cîrlige (stramere) este recomandabil numai schiorilor buni, foarte buni și concurenților. Al doilea sfat se referă la măsuri: **nu cumpărați bocanci cu două sau trei numere mai mari** în ideea că veți încălța (pentru frig) 2—3 perechi de ciorapi, pentru că eliminați tot avantajul pe care vi-l pot oferi bocancii de schi. Încercați în magazine mai multe perechi de bocanci, pînă găsiți **lărgimea potrivită.** Încercați ambii bocanci în același timp și stînd în picioare. Dacă depistați presiuni jenante, dureroase, nu plecați cu bocancii la munte înainte de a-i ajusta pe piciorul dv. **Această ajustare se face cu ajutorul unor adaosuri din piele sau talpă pe un calapod de lemn și prin înmuierea în prealabil, cu alcool, a pielii în locul pe care vrem să-l adaptăm anatomiei piciorului.** În primele zile de purtare, bocancii noi nu se string prea tare; pentru cei cu cîrlige luați obiceiul ca între coboriri să îi desfaceți.

Pentru schiorii foarte buni și pentru concurenți, dilema: bocanc cu șiret sau cu stramere, se pare că s-a rezolvat definitiv în favoarea ultimului tip. Au cîntărit, desigur, importante avantaje dintre care putem semnala: încălțarea și descălțarea rapidă; o stringere mai localizată și diferită pe anumite zone ale piciorului, după forma anatomică. Sînt și dezavantaje. De pildă: cîrligele adesea se răsucesc și se rup; reglajele de amplitudine sînt destul de reduse, mai ales în condițiile unei singure dimensiuni de agrafe; niturile se desprind etc.

Cu toate aceste (eventuale) defecțiuni, bocancul cu stramere (sau cu cîrlige) este acum preferat. Și pentru competitori — ei înșiși foarte pricepuți — avem un sfat: **verificați reglajul agrafelor și cîrligelor.** Cîrligele normale, cu 3—5 scărițe, nu permit întotdeauna o strîngere perfectă în ciuda brațului său de pîrghie. De aceea este bine ca bocancul să aibă pentru schimb agrafe (bucle) de 3—4 dimensiuni și lungimi.

Bocancii de acest tip — ca și modelul „Campion" — nu pot fi purtați toată ziua, nu pot fi folosiți pentru deplasări pe jos, pentru excursii, ci au o folosință EXCLUSIVĂ pentru schi.

Mihai BIRA

Antrenorul — un educator integral

În întreaga țară avem numeroși educatori sportivi care-și înțeleg bine menirea, meritînd calificativul de pedagogi excelenți. Antrenorii emeriți **Ion Corneanu** sau **Ion Popa** manifestă față de membrii loturilor de lupte sau de box nu numai dragoste de părinte, ci și o exigență cu bune efecte pedagogice. Antrenorii lotului de handbal **Nicolae Nedef** și **Eugen Trofin** dau sportivilor pe care-i conduc un model de viață și a acceptat multilateralitatea sarcinilor sale.

(Urmare din pag. 1)

Datoriile acestea — dincolo de importanța instruirii sportive — comportă influențarea sistematică a sportivilor în scopul de a le forma și consolida convingeri, deprinderi și calități de comportare corespunzătoare societății noastre. În grija antrenorului cad acele acțiuni pe care tratatele de metodologie le indică în capitolul dedicat educării elevilor în spiritul moralei comuniste, educării lor social-politice. **Antrenorul este chemat să-l crească pe sportiv în spiritul patriotismului și internaționalismului proletar, să-i formeze atitudinea comunistă față de muncă și proprietatea obștească, să-i dezvolte calitățile morale** (de altfel strict legate și de practica sportivă, cum ar fi: disciplina, corectitudinea, punctualitatea, simțul colectiv etc.), **să-l învețe să se comporte civilizat, să-i încurajeze atitudinea conștientă față de învățătură sau profesie.** Cu o sănătoasă concepție despre viață și munca productivă, sportivul va putea fi lesne angrenat în munca de folos obștesc. Este pilduitoare, în acest sens, inițiativa cadrelor tehnice ale clubului Dinamo care-și invită sportivii de trei ori pe săptămînă la munca patriotică, solicitîndu-le să contribuie la amenajarea bazelor sportive.

Lipsitor exemplu personal de dragoste față de muncă. Cunoscutul antrenor reșițean de înot **Ioan Schuster** n-a pregetat să amenajeze la bazin o cameră pentru pregătirea lecțiilor școlare, pentru ca tinerii înotători, între două antrenamente, să nu-și uite datoriile de elevi. Tot astfel, cu simț de răspundere, își concep rolul și alți antrenori, ca **Nicolae Boboc** (Sibiu), **Paul Ghinju** (Craiova) sau **Dumitru Popescu-Colibași** (Brașov) care insuflă elevilor trăsături caracteristice umanismului socialist.

Dacă totuși mai există cadre tehnice care abdică de la sarcinile lor de educatori, aceasta se întîmplă fie pentru că nu posedă aptitudinile și calitățile necesare, fie pentru că nu se străduiesc sau nu reușesc să și le valorifice în delicata operă de educare a tinerilor sportivi. Este incalificabilă purtarea antrenorului de rugby Laurențiu Cozma, de la echipa Minerul din Gura Humorului, care răpește timpul liber al elevilor săi invitîndu-i la joc de cărți, precum imorală se dovedește comportarea antrenorului de box Vasile Fîntînă, de la asociația sportivă U.R.A. din Craiova, care în fața sportivilor săi încinge o bătaie în toată regula cu un coleg. Asemenea fapte n-ar fi posibile dacă toți cei chemați să educe s-ar mai ocupa și de propria lor educație.

Pentru a putea face față rolului său, **antrenorul trebuie să aibă o bună pregătire ideologică, autoritate morală, măiestrie și tact pedagogic, să-și formeze un larg orizont cultural, în aceeași măsură în care își perfecționează calificarea profesională.** Numai antrenori astfel dotați ne dau chezășia unui tineret sportiv bine educat, capabil să contribuie eficace la opera de edificare a societății socialiste multilateral dezvoltate în scumpa noastră patrie.